

[Sonja Mikkelsen]

raskende i den tale, vi her fik fra hr. Kim Behnke, når vi kender Fremskridtspartiets synspunkter og holdninger i forhold til den almennyttige sektor.

Men hr. Kim Behnke bidrog med en misforståelse. De muligheder for konvertering, der her er tale om, er lån, som de enkelte boligafdelinger har taget til boligforbedringer, som man selv har finansieret 100 pct. Der er ikke noget støtteelement i de lån, vi her taler om.

Men det er sådan indrettet, at boligministeren har en administrativ bemyndigelse til via boligbyggeriloven at bestemme, at når boligafdelinger optager denne type lån til boligforbedringer, skal de lån aldrig høre op i forhold til huslejen. Selv om de er færdigtilbagebetalt til kreditforeningerne, skal der stadig væk betales videre over huslejen, som om man fortsat havde de lån.

De penge, man betaler dér, indgår i en byggefond, som derefter kan bruges som grundkapital f.eks. til optagelse af lån i forbindelse med nybyggeri. Så man kan bruge det som en lånekapital til nyt byggeri.

Det er altså en bemyndigelse, boligministeren har, og den bemyndigelse har de forskellige boligministre benyttet sig af. Her siger boligministeren, at der er et sted, hvor vi, uden at det i øvrigt koster det offentlige noget, har mulighed for at give lejerne en fordel af det generelt lavere renteniveau, vi har fået i vort samfund.

Det er faktisk det eneste sted, hvor lejerne direkte får glæde af, at vi har fået et lavere renteniveau i dette samfund. Og det er ikke på noget tidspunkt på bekostning af skatteyderpenge.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Sonja Mikkelsen gav jo glimrende anskuelsesundervisning i, hvor absurd lovgivningen er skruet sammen, med eksemplet, at når man har lavet nogle boligforbedringer osv., fortsætter man med at betale.

Men argumentet om, at det er noget, der er skatteyderne uvedkommende, og at det er uden tilskudselement, holder jo ikke. Hovedparten af de mennesker, der bor de pågældende steder, får offentlig støtte til deres huslejebetaling, og det vil sige, at det er skatteyderne, der er med til at betale huslejen. Sådan har det

været, lige siden de pågældende byggerier blev opført, og sådan er det fortsat.

Når man nu kan høste en rentegevinst, hvorfor er det så kun lejerne, der skal have glæde af den? Hvorfor skal det ikke i lige så høj grad komme de skatteydere, der har betalt hovedparten af huslejen år efter år, til gode? I dette forslag er det oven i købet sådan, at det kommer skatteyderne til skade i form af forøgede statslige udgifter.

Det hænger ikke sammen, og vi er mere end bekymrede for, at det bare er yderligere lapperier på en i forvejen fuldstændig absurd boliglovgivning.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne gentage, at den del af lovforslaget, som hr. Kim Behnke her angriber, faktisk ikke på nogen måde giver skatteyderne flere udgifter, tværtimod betyder det forhold, at det medvirker til en huslejesækning, at både kommune og stat sparer penge på boligsikring, og hvad der ellers er. Derfor er det tværtimod en fordel for alle parter, at man her kan få gavn af det lavere renteniveau, vi nu har fået i vort samfund.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Hvis jeg hørte rigtigt, påstod fru Sonja Mikkelsen, at der ikke er tale om skatteyderkroner på 700 mio. over 30 år. I lovforslagets bemærkninger under *Økonomiske bemærkninger* står der:

»Ved en ramme på 10 mia. kr., . . .« som jeg formoder regeringen vil have gjort brug af, . . . skønnes de samlede offentlige merudgifter set over de næste 30 år med en betydelig usikkerhed at have en kapitalværdi på omkring 700 mio. kr.«

Jeg vil gerne fra denne talerstol spørge fru Sonja Mikkelsen, om det, der står i lovforslaget, ikke står til troende.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jo, det kan jeg absolut bekræfte, men det var ikke den del af lovforslaget, hr. Kim Behnke og jeg havde en ordkløvning om.